

Ministerie van Justitie en Veiligheid

UITGEBUIT

*Verhalen van
slachtoffers van
mensenhandel*

UITGEBUIT

Verhalen van slachtoffers van mensenhandel

‘Zo sterk en mooi dat jij uitgekozen bent’

Mohini | Nederland

Ze verkeerde drie jaar in de greep van een loverboy, maar wist zich te ontploeren aan zijn greep. Met vallen en opstaan vindt Mohini* een nieuw leven. Een leven waarin ze de kracht heeft om helemaal zichzelf te zijn en met haar verhaal andere slachtoffers te helpen hun leven weer op de rails te krijgen.

“Ik ben verliefd geworden op een jongen en dat pakte anders uit dan gedacht”, begint ze haar verhaal voorzichtig. Mohini laat een stilte vallen. “Dat is te kort, hè”, lacht ze dan en vervolgt: “Ik was twaalf en leerde een jongen kennen. Hij zat niet bij ons op school maar kwam op het schoolplein. Eerst werden we gewoon vrienden, maar na een tijdje kregen we een relatie. Het is verliefd worden zoals iedereen dat overkomt. Je bent er voor elkaar, je bent lief tegen elkaar. Er is niets dat je doet vermoeden dat er iets mis zou zijn.” Inmiddels gaat het thuis niet goed. “Mijn ouders zijn gescheiden en ik woonde bij mijn moeder. Zij had haar eigen problemen, waardoor zij mij niet

‘Hij voerde me dronken en liet me van alles gebruiken. De volgende ochtend werd ik wakker naast een onbekende man. Zonder mijn kleren aan’

goed kon steunen, en ik kon niet terecht bij mijn vader. Hij weet altijd alles zo te verdraaien dat het mijn schuld is. Als jij je thee laat vallen, ligt dat aan mij want ik heb met je afgesproken. Al die stress thuis leidde bij mij tot agressie.”

Ik kreeg het stempel agressief, maar was eigenlijk gewoon depressief. Maar goed, dat weet ik nu. In mijn pubertijd kreeg ik niet de hulp die ik nodig had. En natuurlijk was ik in die tijd ook manipulatief. Ik wist wat ik moest doen en zeggen om de aandacht weg te leiden. Zo wist niemand dat ik in een *gang* zat. En ik wilde ook niet dat iemand dat wist, want in die gang zaten mijn vrienden, dát was mijn familie.

Buiten mijn lichaam

Als ze eenmaal in aanraking komt met de politie wordt ze een tijdje uit huis geplaatst. Zodra ze terug is, spreekt ze weer met haar vriendje af. “Ik vertrouwde hem en hij kende mijn zwakke plekken. Ik ben gepakt op het feit dat ik heel zorgzaam ben. Daar komt bij, dat ik thuis nooit geleerd heb wat goede of slechte relaties zijn. Ik vermoedde niet dat er iets niet klopte. Maar die avond voerde hij me dronken en hij liet me van alles gebruiken. Ik was totaal van de wereld en de volgende ochtend werd ik wakker naast een onbekende man. Zonder mijn kleren aan. Ik zat van de ene op de andere nacht in de shit. Ik bevroor, was in shock. Ik ben naar huis gegaan en heb me wel vijftig keer gedoucht. Ik leefde een paar dagen als een zombie, alsof ik buiten mijn eigen lichaam was.”

Of ze iets had kunnen vermoeden, daarover is Mohini kort: “Absoluut niet. Een loverboy is niet dom. Hij denkt alleen aan zijn geld en doet alles om ervoor te zorgen dat je in zijn macht komt. Zij hebben geen geweten en niets is hun schuld. Als

jij voor hen valt, is dat jouw schuld. Ik had in mijn ogen een gezonde relatie tot die nacht.”

Ze wordt gedwongen voor haar vriendje te werken, net als enkele andere meisjes. “Hij wist waar mijn familie woonde, hij dreigde mijn nichtje en mijn moeder wat aan te doen. En toen ikzelf klappen kreeg, wist ik wat hen mogelijk te wachten stond. Dan laat je het wel uit je hoofd hem tegen te spreken.” Het is een harde wereld waarin ze terecht komt. Een wereld die gedomineerd wordt door seks, drugs en geweld.

Zelf pakt ze elke kans om in de luwte te blijven: “Daarmee maakte hij mij medeplichtig. Als ik nieuwe meisjes aanbracht, hoefde ik minder mannen te ontvangen. En ik reed ze naar afspraakjes. *Fucked up* natuurlijk, en ik moet er mee leren leven dat ik andere meisjes deze wereld ingetrokken heb, maar het was in die tijd puur lijfsbehoud. Vijf keer een meisje naar een klant rijden, betekende vijf klanten minder voor mij.”

Haar zorgzaamheid, het zwakke punt waarop ze eerst door haar loverboy gestrikt is, houdt haar drie jaar lang bij haar loverboy. “Hij wist dat ik hem niet wilde *snitchen* omdat hij dan in de gevangenis zou komen. Op het laatst was het niet meer uit liefde, maar ik verraadde hem niet. Het is vast een onbekend patroon uit mijn jeugd. Zover als ik me kan herinneren, ben ik altijd heel loyaal geweest naar anderen toe.”

Breekpunt

Toch komt er een breekpunt, een moment dat ze zich gedwongen voelt voor zichzelf te kiezen omdat ze er anders zelf aan kapot gaat. Er doet zich een kans voor, omdat haar loverboy op meer terreinen actief is. “Hij dealde en zijn loopjongens mochten gebruik maken van ons. Een jongen

koos mij voor zijn verjaardag. In het hotel zei hij: ‘Ik ga je hier uithalen.’ We hebben het kamermeisje geroepen en uitgelegd wat er aan de hand was. Ik mocht haar uniform aan en zo kon ik ontsnappen terwijl zij de politie waarschuwden.” Na een nacht rondzwerven, komt Mohini thuis. Waar ze slaande ruzie krijgt met haar vader. “Hij heeft een beetje last van eerwraak. Via de jeugdzorg ben ik vervolgens uit huis geplaatst in de crisisopvang in Hoenderloo. Maar het gekke is: ik stond nog niet in mijn kracht. Iemand pakte mijn hand en liet me vluchten. Ik was dus eigenlijk nog in de ban van mijn loverboy en stapte vervolgens ook weer in een nieuwe relatie die niet goed was. Die jongen misbruikte me, sloeg me en verkochtte me. Het enige wat hij niet deed, was me verkopen. Steeds als ik weg wilde vluchten, dacht ik: maar wie moet er voor je koken als ik weg ben? En dan bleef ik. Tot hij me in een gewelddadige bui probeerde te wurgen. Op dat moment voelde ik echt iets in me veranderen. Ik voelde een kracht opkomen die me zei: wie is dit dat hij me iets kan maken?”

Dat is het moment waarop Mohini werkelijk kan breken, echt los kan komen van haar leven in de ban van foute jongens. “Toen kwam ik in mijn kracht te staan. Zolang jij in de ban bent van je liefde, strijd levert met je emoties, in je honeymoonfase bent, kun je niet loskomen van hem. Je hulpverlener kan zeggen dat je loverboy een klootzak is, maar dat komt niet aan zolang je verbondenheid voelt via die emoties. Je komt pas vrij als je loverboy geen macht meer over je heeft. En dan moet je beschermd worden tegen hem om te zorgen dat je uit zijn macht blijft. Dat vergt heel veel geduld. Slachtoffers zijn jarenlang bezig geweest met overleven en hebben een harnas om zich heen gebouwd. Daar kom je niet zomaar doorheen. Verwacht geen vertrouwen, maar probeer een respectvolle band te hebben met slachtoffers. Al die tijd zijn zij behandeld als stront. Door een respectvolle band op te bouwen, verras je ze.

Maak daarbij duidelijk: je was verliefd en dat pakte verkeerd uit. Zoek naar patronen: waardoor kwam het? Wat miste je of had je juist teveel? En draai het eens om ... jij bent zo sterk en zo mooi, dat jij uitgekozen bent. Ze hebben jou bewust uitgekozen. Dat is een inzicht waarmee je weer van jezelf kunt gaan houden en je jezelf weer kunt leren ontplooiën.”

Of ze inmiddels zelf zover is dat ze weer helemaal onbevangen in het leven kan staan, vindt Mohini lastig te zeggen. Ze geeft trainingen en workshops rond veiligheid, waaronder gevaren van loverboys, aan hulpverleners die werken met kwetsbare jongeren. En ze voelt zich krachtig en vrij. Maar of dat het dan is? Ze steekt haar arm uit en toont een van haar tatoeages:

Freedom;

“Ik ben vrij maar ben nog steeds op zoek naar de vrijheid die je nodig hebt om te kunnen leven. Dat is de puntkomma. Ik kom uit voor wat me overkomen is. Ik weet dat ik daarom soms nagekeken wordt in mijn gemeenschap. Maar uiteindelijk kun je alleen jezelf die vrijheid geven. Niemand anders kan dat voor je doen.”

'Ik ben vrij maar ben nog steeds op
zoek naar de vrijheid die je nodig
hebt om te kunnen leven'

FREEDOM;